

# SOUDNÍ SÍŇ

Ilustrovaný týdeník zpravodaj vážných i veselých soudních případů.

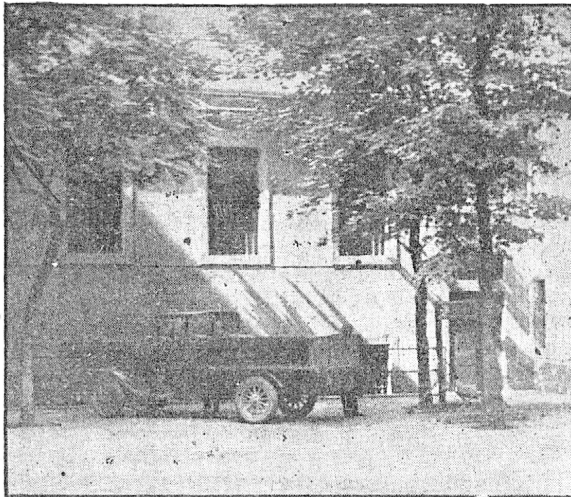
Vychází každou sobotu, o soudních prázdninách (v červenci a srpnu) každou druhou sobotu, takže za celý rok vyjde 48 sešitů.

Předpláci se v Československu na 48 sešitů Kč 48.—, na 24 sešitů Kč 24.—, na 12 sešitů Kč 12.— i s pošt. zásilkou; do ciziny na celý rok Kč 72.—, na půl roku Kč 36.—. — Odběrní podmínky vidí se usancemi vydanými Spolkem vydavatelů a nakladatelů časopisů; podle nich zejména lze odřici odebrání časopisu jen písemně ke konci období, na nějž je přípustno předplacení (u nás nejméně na 12 sešitů); pouhé vrácení sešitů nestačí a nemůže býti pro

administraci znamením, že se tím odebrání časopisu vypovídá. Předplatné pak je poplatek, jímž se časopis buď na celý rok nebo na 12, 24 nebo 36 sešitů předplácí; dnem splatnosti je tedy den, kdy vyjde 1., 12., 25. nebo 37. sešit.

Redakce a administrace nalézá se v Praze III., Maltézské nám. č. 5. — Telefon č. 43.321. — Účet pošt. úřadu chekového č. 4456. — Vydavatel Ing. Josef Buchar. — Odpovědný redaktor Frant. Flanderka. — Tiskem Pražské akciové tiskárny v Praze II., Lützowova ul. 8.

## Popravní dvůr u zem. trestního soudu v Praze.



Přinášíme dnes obrázek t. zv. popravního dvora v budově zemského trestního soudu v Praze na Karlově náměstí. Na tomto dvoře postaví se, má-li být odsouzenec k smrti, je-li muž nedostal se milosti, popraven, šibenice, a sice buď na onom místě, kde na obrázku je zřítí nákladní automobil, anebo vpravo od něho mezi dvěma stromy.

Pochmurný tento dvůr viděl již loučení se mnohých zločinců se životem. Jako poslední byl zde brzy po převratu popraven vrah Kolínský.

## Porota v Hradci Králové.

Podzimní porotní zasedání v Hradci Králové projednalo jen šest případů; z těch byl toliko jediný — zločin násilného smilstva — projednáván v líčení tajném.

### Dítě v pytli.

Bylo to za tmavé aprílové noci, kdy v malé komůrce rolníka V. Boukala v Mokré u Opočna odehrával se tajemný proces rodění se nového člověka. Chudá Slovačka Anna Jendyšáková samotinká s hrůzou očekávala plod jedné vášnivé noci. V horečce zmltána, činila si nejhorší představy o bídném životě, kdy vyhnána bude ze služby a musí se vléci životem i se svým nevídaným děckem.

A tak došlo k tragedii, pro niž ocitla se 43letá sezonní zemědělská dělnice z Oščadnice na Slovensku na lavici obžalovaných. Žaloba ji viní, že v noci dne 12. dubna 1926 v Mokré porodila děcko pohlaví mužského a že, zabavivši je do pytle krví promočeného, zastrčila je pod slamník, čímž děcko normálně vyvinuté a života schopné se zadusilo.

Obžalovaná vypovídá, že nechodila vůbec do školy, číst a psát neumí. Vypravuje dále dosti nesouvisle, jak k celému případu došlo. Zapomněla se se Slovákem, který rovněž sloužil v Mokré. Vztít si ji nechtěl, říkal, že jí nabije. Že je v jiném stavu, poznala, kdy však k porodu dojde, si nedovedla vypočíst. Hájí se, že v oné noci přišly na ni bolesti a ona na kufru porodila nového člověka. Rezatými nůžkami odstříhla plod, který padl do pytle pod jejíma nohama, jenž místo hygienických plének a prostěradel měl sloužiti za první zábal. Pak dítěto zaobalila, položila do slámy na svém lůžku a bolesti přemožena lehla si na postel. Ráno přišel ji zaměstnavatel budít a tu mu řekla, že je jí zle, že nemůže jít krmit. Po snídani chtěl ji rolník odvézt do nemocnice, a když znovu vešel do komůrky, zpozoroval krvavé stopy na podlaze. Poslal proto pro porodní babičku Hrochovou. Ta přišla po 11. hodině a po vyšetření poznala, že jedná se o porod. Uhodila na Jendyšákovou, kam dala dítě. Ta nejprve zapírala, pak řekla, že je vyhodila na hnojiště. Když však Hrochová marně plod venku hledala, vrátila se znovu do komůrky a tu našla v posteli pytel s mrtvým děckem.

Případ byl jasný, svědci nemohli než potvrditi, že případ tak se odehrál, jen na porotě bylo, aby rozhodla, jednalo-li se o promyšlenou vraždu dítěte či o zanedbání povinné péče. A porota byla milosrdná. Zamítla 12 hlasy otázku na vraždu a 10 hlasy uznala Jendyšákovou vinnou zanedbáním povinné péče.

Soud na to odsoudil obžalovanou podle § 335 na čtyři měsíce těžkého žaláře, který jest odpykán vazbou, takže obžalovaná byla ihned propuštěna na svobodu.

\*

### Oheň a utrech.

Vetřá chaloupka čp. 179 v Novém Hrádku byla skoro na spadnutí, když si ji 1. září 1924 koupil od Josefa Sedláčka 62letý tkadlec Ferdinand Remes za 4500 Kč. Měl sám jen